

Qui dorm no peca?

per JOSEP M.ª LLADÓ i FIGUERAS

Hi ha un refrany que diu: Qui dorm no peca. No cal rumiar gaire, però, per constatar que en les circumstàncies actuals sobretot, qui dorm contrau una greu responsabilitat. L'home que en lloc de treballar—sigui en l'aspecte que sigui—destrueix les seves possibilitats en la més freda inhibició no és integralment home, no realitza la tasca que inexcusablement ha de portar a terme.

L'activitat desenvolupada per motius professionals ha de veure's intensament alternada amb el cultiu de l'esperit i la intel·ligència. No limitar mai la nostra cultura és una de les màximes que hauríem d'aplicar-nos a la realitat amb més assiduitat i sobretot amb més entusiasme. En els moments actuals, com en tots, és necessària una higiene espiritual, un sanejament d'ànima que ens fassi veritablement homes, que ens capaciti per l'aportació a la vida política i cultural de la nostra terra, del nostre esforç. Si no estem estimulats per la visió d'un futur uberrim que encapçali la nostra tasca, no arribarem mai enlloc i passarem d'aquest món amb l'expedient espiritual completament negatiu.

Que som els homes sense una activitat i una fal·lera espiritual, sense cap

claror d'idealitat, sense aquella flama interna que ens purifica i dóna sentit a la nostra vida? Éssers que venim al món preocupats per les necessitats corporals i deixant de banda l'esperit, consentint que es vagi corsecant l'ànima que necessita també del seu aliment, element de nutrició que hem de proporcionar-li nosaltres complint el deure que des de el primer moment hi tenim contret.

Sense aquest esforç que ens és tan propi, sense una aspiració i un desig de millorament en aquest aspecte, és quan, devenint incontrolats, refusem automàticament la veritable missió que ens ha estat encomanada.

Per això l'home endormiscat contrau una responsabilitat tant greu. Enlloc de inhibir-se davant dels afers públics que l'interessen ha de lluitar prescindint de les injustícies i els desenganys en que ha de topar-se en l'exercici de la seva tasca. Un home que per damunt d'ella posa aquestes raons com a motiu per inhibir-se és tan indigne de la seva condició com un metge massa sensible a la vista de la sang. És un signe de covardia i àdhuc una manca de civilitat.

Barcelona, 21-2-30.

La companyia "Eduardo Cabré - Mercedes Fernández"

per RAKU

La companyia que encapsala aquestes ratlles és la que debuta el diumenge que ve en el Casino Menestral.

Sabem que es tracta de dos joves comedants dalerosos de treballar i amb esperit molt just d'emancipar-se. Com tots els avui grans primers actors fan el pas més difícil que és el de passar de galan jove a primer galan. De dama jove a primera actriu. Cal dir però, que els dos tenen ja pous mèrits i prou història artística per aventurar-se a fer aquest pas.

Eduard Cabré, ja a l'edat de 17 anys llavors de galan jove al Teatre Romea de

Barcelona, passant després a la companyia Lluelles, més tard al Teatre Eslava de València, i finalment al Teatre Talia, on es féu un nom en interpretar meravellosament el protagonista de "La Presonera".

Merceneta Fernández, actuà durant més de cinc anys de dama jove al Teatre Espanyol, passant després de primera actriu jove a la companyia de Francesc Tres-

sols, la qual passejà per tot Catalunya les obres "La Reina del Mercat" i "El Rei del Xotis".

Els dos amb ganes de pujar i amb afany de treballar. ¿Perquè no han de lograr-ho? Cal recordar que així mateix començaren la avui parella indiscutible Davi-Vila, i que fou també Figueres la ciutat que va donar-los l'alternativa.

La companyia compta a més amb bons elements, entre els quals sobresurten Mateu Baduell, primer actor de caràcter de reconeguda vàlua per les seves tournées a tot Catalunya, València, Andalusia i Filipines. Mercè Bayona, actriu de caràcter; una de les millors actius del nostre teatre. Gaspar Furquet, galan ben estimable. Paquita Virgili, procedent del Teatre Nou, on ha actuat de dama jove amb l'eminent Enric Borràs; Lluís Carreras, procedent del Teatre Romea, Jaume C. Rival, Maria Virgili, Amadeu Casas, Pura Altavila, Cosme Ortega, Lluís Fàbregas i en fi tots ells artistes de mèrits indiscutibles.

Projectes?

Estrenar entre altres: "Les llàgrimes d'Angelina", l'obra que s'ha fet centenària en el teatre Novetats i que resultà l'èxit més gran de la temporada passada. "Les indecises", la discutida comèdia moderna del popular dramaturg Enric Lluelles, estrenada enguany al Talia: "Qui no és amb mi...", la meravellosa comèdia de "Ramon Vinyes", que constituï una revolució teatral, "La doble existència". Altre vidíssima comèdia de nostre amic Teixidor Elias, provocadora de grans discussions en quants teatres s'ha representat, i altres del teatre Espanyol, molt difícils d'enumerar.

Sabem també que es tracta de presentar totes les obres (sobretot les estrenes) amb decorat exprofés per a les mateixes, per la qual cosa s'han posat d'acord amb l'escenògraf Lluís i Roig de Barcelona, i que seran bellament presentades tant en qüestió d'indumentària, com a mobiliari, cortinatges, alfombres i altres accessoris.

Es tracta en fi, d'una temporada notable. Com que així ho creiem, així ho publiquem per a orientació de nostres volguts llegidors.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 15 pral.

FIGUERES